

DOMAČE BRANJE:

STARE GRŠKE BAJKE

POVZETKI ZGODB

ORFEJ

Orfej je bil pevec, ki mu ni bilo para. Svet se je ustavil ob njegovih pesmih in v tistih trenutkih so vsi pozorno prisluhnili. Pel ja vsakomur pa najsi bodo to živali , ljudje, reke ali vodne vile. Vendar v eno izmed vodnih vil se tudi zaljubi. Tej vili je bilo ime Evridika. Bila je izjemno lepa in Orfej je nebi dal za vse na tem svetu. Vendar njuna skupna pot se po kratkem času tragično konča. Orfej namreč nekega dne nič hudega sluteč seveda odide od doma in tako Evridika ostane sama. Odloči se , da bo šla spet obiskat svoje prijateljice vile. Toda usoda je hotela , da jo je na poti pičila kača in tako tragično umre. Ko Orfej umre začne prepevati samo še žalostne pesmi. Ni ga bilo junaka , ki nebi ob njegovih pesmih potočil kakšne solze. Nato se odloči , da bo prosil boga podzemlja Hada , če lahko obudi Evridiko. Po vseh preprekah na njegovi poti na koncu le prispe do Hada. Ta mu ponudi eno priložnost , vendar se vso pot iz Hada ne sme ozreti za seboj. Vendar to mu ne uspe , saj se ustraši , da je za seboj izgubil Evridiko. Tako Evridika spet odide med mrtve in Orfej je obupan. Žalosten tava po svetu dokler ga ne ubijejo Bakhanke. Tako se duši Evridike in Orfej končno združita. Vsa dežela žaluje za njim in redki so tisti , ki se ne pridružijo žalovanju. Pokopljejo ga muze in glava , ko so jo odtrgale Bakhanke je voda zanesla do otoka Lesbosa.

JAZON IN MEDEJA

Jazon je bil sin Ajzona, ki bi moral zasesti kraljestvo po očetovi smrti, vendar se to ni zgodilo saj je prestol zasedel mlajši in bolj pohlepni Pelias. V strahu pred tem, da bi Pelias ubil njegovega sina je oče Jazona poslal k kenotavru, kjer se je sin učil modrosti hkrati pa pridobival na moči. Nato pa se je pri 12 letih odločil , da obišče Peliasa in mu pove, da je prišel čas da on zasede prestol. Na poti sreča tudi starko, ki pa je v resnici Hera. Hera si zaželi, da jo odnese čez reko in Jazon to tudi stori in s tem jo nevede pridobi na svojo stran. Pelias pa je bil zelo pretkan in tako reče Jazonu, da lahko zasede prestol po enim pogojem. Moral je iz daljnega kraja prinesiti zlato runo. Za to pot zbere vojščake in, da v ta namen zgraditi tudi ladjo, ki jo zgradi ladjodelec Argos. Na poti jim je prežalo mnogo nevarnosti, vendar ob pomoči bogov se jim ne zgodi nič hudega. Ob po ti pa dobijo tudi nove prijatelje in sicer sinove kralja Ajtesa. Ob prošnji naj jim, da

zlatu runo jim je dodelil nalogo. Morali so narediti nalogo, ki jo on opavi vsak dan. Ponoči ga obišče Ajtesova hčerka Medeja in Jazonu podari mast, ki ga obvaruje predvsem pred ognjem in orožji. Jazonu uspe to narediti, vendar Ajtes posumi, da mu je pomagala Medeja, zato mu ne misli izročiti zlate rune. Medeja se nato odloči, da bo ukradla runo in nato pobegnila z Jazonom v upanju na njegovo ljubezen. Ta jih Ajtesovi vojaki sicer ujamejo, vendar Jazon se spomni zvijače in tako jim uspe pobegniti. Ko prispejo do kralja Peliasa pa ta ukaže zapreti vse vhode in tako onemogoči vhod Argonavtom. Medeja se nato zopet spomni zvijače in preoblečena v starko s strupom, ki naj bi pomladil ubije Peliasa. Tako Jazon na odobravanje mesta zavzame prestol. A ne izpolne Medeji obljube, da je ne bo pozabil in se poroči z drugo. Medeja ubije tudi nevesto in Jazon jo začne iskati, vendar vidi jo samo še enkrat, ko se pokaže na vozu z zmaji. Tako se je Medejina zla slutnja izpolnila in tudi Jazon ni bil več srečen.

DEDAL IN IKAR

Dedal je bil svojevrsten umetnik svojega časa. Vsi so občudovali njegove umetnine in nihče mu ni segel do kolen. Dedal pa je učil tudi mladeniče predvsem iz premožnih družin. Vendar še največji dar je imel njegov nečak. Z leti je ta nečak postajal vse boljši in boljši. Talos kot mu je bilo ime je začel izumljati in oblikovati zelo dobre stvari zato so se že začele primerjave z Dedalom. Dedalu pa to vsekakor ni bilo po godu, saj se je bal konkurence. Dedal ga je začel vedno bolj karati in Talos ni razumel zakaj. Zato se je še bolj razveselil, ko ga je Dedal povabil na sprehod. To pa je bila le past saj, ko se je približal okopom pahnil dol. Resda ga je Atena spremenila v ptico, vendar tega ni nihče vedel. Bila pa je priča, ki je videla kako je Dedal pahnil Talosa iz okov. Zato ni Dedalu preostalo nič drugega kot, da pobegne na Kreto skupaj s svojim sinom Ikarom h kralju Minosu. Ta ga je z veseljem sprejel, saj je že dalj časa iskal stavbenika, ki bi naredil stavbo za njegovo zver Minotavra. Dedal se je domislil labirinta. Vse lepo in prav, vendar kralj ga nato ni pustil, da zapusti Kreto. Po dolgem tuhtanju se je odločil da naredi krila. Skupaj je z voskom zlepil preja in vse prešil ter krila še rahlo ukrivil. Naslednji dan se je določil za pobeg. Ikarju je naročil naj ne leta previsoko saj mu lahko sonce stopi vosek in krila bi razpadla. Vendar Ikar je bil tako igriv in ob prve nepozornosti očeta je poletel malo višje in sonce mu je začelo topiti vosek. Krila so razpadla, Ikar je nekajkrat še prazno zamahnil z rokami nato pa padel v vodo. Dedal se je nato ustavil na majhnem otočku, kjer je nato zvečer naplavilo njegovega sina. Tam ga je pokopal in ta otok se dandanes imenuje Ikaria. Dedal je odšel na Sicilijo, kjer je naredil še mnogo lepih in čudovitih stavb ampak kaj, ko mu sina niče ni mogel povrniti.

OREST

Po dolgem času, ko se konča vojna se Agemmon ves potrt in izmučen vrne iz boja. Doma pa ga žena Klitemnestra ter Egist, ki ga nameravata ubiti. To se ob ženini zvijači tudi uresniči. Ko meščani to izvedo, jim je nemudoma jasno, da se hoče Egist polastiti prestola. To mu poskušajo preprečiti, vendar je bil Egist na to dobro pripravljen. Agemmon za sabo pusti sina in dve hčeri. Obe hčeri sta ob Egistu zelo trpeli, saj sta slutili, da je on ubil njihovega očeta. Bodrila ju je misel na to, da se bo Orest-edini sin enkrat maščeval za zločin. Zato ga je starejša skrivaj pošiljala drugam, da ga ne bi ubili. Rejnik pri katerem je živel orest pa je kraljico ukanil, saj ji je rekel, da je Orest umrl. Kraljica si je že oddahnila, vendar kaj, ko je bila to le zvijača. Orest pa je ob tem pogovoru smuknil v palačo in videl Egista kako je vesel ob novici, da je umrl Orest. Veselje j bilo kratkotrajno, kajti kmalu po tem, ko je zagledal kraljico mrtvo je še sam padel pod Orestovim mečem. Vest pa mu ni dala miru, saj je ubil svojo mater. Zapustil je deželo in začel bloditi po svetu. Povsod ga je spremljala strašna pesem erinij. Samo zvesti tovariš Pilad ga je spremljal na težkem romanju. Nato pa je tam izvedel prerokbo, ki mu je narekovala naj ukrade kip Artmeide. To je tudi nameraval, vendar so ga ujeli. Naslednji dan so ju z njegovim tovarišem hoteli žrtvovati in tik preden bi ga morala svečenica ubiti je zaklical ime njegove sestre, ki naj bi jo tudi žrtvovali Artemidi. Toda ta svečenica je bila njuna sestra. Kralju je rekla naj ta obred zaradi sil prestavijo na jutri. Na koncu so se vsi trije z njeno pomočjo rešili in Orest je postal kralj Mikene.

OJDIP

V Tevah je nekoč srečno vladal Laj s kraljico Jokasto. Zelo sta si želela imeti sina. To jima je nato tudi uspelo, a kaj ko sta medtem zvedela strašno prerokbo iz Delfov. Ta je pravila, da bo očeta ubil lastni sin in se nato poročil z lastno materjo. Tako je ta sin ob rojstvu moral oditi in to v gore. Tja naj bi ga odnesel pastir in to je tudi storil, a kaj ko ga ni hotel pustiti samega, da bi ga pojedle divje zveri. Tako ga odnese k svojemu prijatelju pastirju v palači pa reče, da je izpolnil naročilo. Deček odraste in nekega dne se odpravi v mesto s pastirjem. . Ko je kralj zagledal otroka, ga je takoj vzljubil in ga vzel za svojega. Ko je odrasel, so ga ljudje spraševali čigav je. Ker ni vedel odgovora, se je napotil v Delfe. Tam je izvedel, da mu je prerokovano, da bo ubil svojega očeta in se poročil s svojo materjo. Tega seveda ni želel zato sklene, da je najbolje če gre v drugo deželo. Na poti pa mimogrede sreča tudi nek drug voz., ki je hotel hitro naprej. Rekli so naj se jim

Ojdip umakne. On ni hotel in v sporu ubije starca in njegova dva služabnika, Napoti se naprej in ta mu nekdo pove, da je na poti sfinga in vsakomur zastavi uganko. Kdor je ne reši ga pahne v prepad, Ojdip z uganko nima težav in sfinga se od jeze vrže v prepad. Ojdip kmalu zatem postane kralj Teb. Poroči se s svojo lastno materjo s katero dobi tudi 4 otroke. Nato pa na otok nepričakovano pride kuga. Razve se, da bo nehala razsajati, ko se bi izvedelo kdo je morilec kralja Laja. Govori se tudi, da naj bi ga ubil neki popotnik. Ker je Ojdip slišal prerokbo se zave, da je bil on tisti, ki je ubil svojega očeta. Za kazen si iztakne oči. Za prestol pa se začneta boriti sinova Ojdipa. Kreon predlaga, da se menjata na 1 leto. S tem se strinjata oba. A ko poteče Eteoklejevo vladanje se ne konča, saj je bilo zelo močno. Drugi brat pa začne zbirati vojsko. Na koncu pobijeta drug drugega njun oče pa odide z Antigono v mesto maščevanja in tam končno najde svoj mir. Eteokleja doma slovesno pokopljejo medtem, ko Polinejka pustijo pred obzidjem. Antigona ga hoče pokopati, vendar s tem prekrši kraljevi ukaz. Kreon jo ukaže živo sezidati. To je bilo zelo slaba poteza, saj se Antigona notri obesi, njegov sin se ubije in žena ko vse izve stori enako. Vse bi dal Kreon, da bi lahko zavrtel čas nazaj a po toči zvoniti je bilo prepozno.

TROJANSKA VOJNA

V Troji je v tistem času vladal kralj Priam s kraljico Hekabo. Neke noči pa je imela kraljica hude sanje. Sanjal je sina in kasneje so ji prerokovali, da bo kraljica dobila sina, ki bo mestu prinesel pogubo. In res se rodi otrok in po posvetu se kralj odloči, da mora Novorojenček oditi v nenaseljeno gorovje. Tam pa ga je srečala medvedka in ga kar nekaj časa otroštva jemala kot ,da je njen mladič. Nekega dne pa ga je našel pastir in ga odnesel med pastirje. Tam dobi ime Paris. Paris je pasel črede in pred njim se pojavijo 3 boginje. Hočejo, da jim on pove katera je najlepša. Vsaka od njih mu obljubi darilo: Hera kraljestva tega sveta in oblast, Atena modrost in slavo, Afrodita pa najlepšo žensko na svetu in srečo v ljubezni. Paris izbere Afrodito in tako Trojancem nakoplje sovraštvo drugih dveh boginj. Čez čas Paris s trojanskim ladjevjem obiše špartanskega kralja Menelaja. Ta ga gostoljubno sprejme, lahkomišelni Paris pa ugrabi njegovo ženo Heleno, ki velja za najlepšo žensko na svetu. Med potjo domov se poročita, nato pa živita v Troji. Menelaj in njegov brat Agamemnon zbereta vojsko in se z ladjevjem

odpravita proti Troji, da bi se maščevala za tako grobo kršitev gostoljubja. V tej vojni sodeluje tudi Ahil. To je borec, ki so se ga vsi bali in ranljiv je bil samo v peto. Kasneje se Ahil zaplete v konflikt s kraljem in se noče več bojevati. Njegov prelepi ščit posodi prijatelju, ki pa ga ubije Hektor sin kralja Priama. Ahil se odloči maščevati in ubije Hektorja. Kasneje se Paris maščuje in v peto ustrelji Ahila in ga ubije. Ne kmalu zatem pa pogumni grški bojevniki ubije še Parisa. Vojna traja 10 let in vsi so že izmučeni. Odisej je tedaj srečal Heleno in jo odpeljal iz Troje, saj si je želela vrniti v domovino. Grki so odpluli proti domu, a ustavili so se na bližnjem otoku. Blizu Troje so namreč pustili Odiseja in še nekaj grških junakov, ki so se skrivali v lesenem konju. Lakoom jih je svaril, da naj jim ne verjamejo, vendar takoj zatem sta iz morja nadenj skočili dve kači in ga ubili. Konja so Trojanci imeli za grški dar Troji, zato so ga odpeljali v mesto. Ponoči so Grki še zadnjič napadli Trojo in ta je padla. Ubijejo skoraj vse plemstvo, tudi kralja Priama. Trojina se zgodba se tako tragično konča in prerokba se na žalost Trojancev uresniči.

JUNAKI

PROMETEJ

V tistem času ta svet še ni bil poln ljudi oziroma ljudje sploh niso obstajali. Edini živ na svetu je bil Prometej. On pa se je trudil najti bitje, ki bi mu bilo vsaj malo podobno. Veliko truda je vložil, vendar ni našel nikogar. Nato pa se je spomnil zmešati ilovico in vodo ter izoblikoval kip, ki naj bi bil podoben bogovom. Boginja modrosti Atena ga je oživila. Tako so nastali prvi ljudje. Niso znali skoraj nič, zato jih je mogel Prometej marsikaj naučiti. Naučil jih je stvari, ki se jih ljudje v današnjem času dokaj hitro naučimo na primer: brati, šteti, pisati, graditi in še nekaj je bilo takih stvari. Na eno stvar pa je pozabil. Moral bi jih naučiti, da morajo častiti bogove in jim prinašati različne darove. Zato mu je Zeus to zaukazal. Prometej se je spomnil ideje. Ubil je seveda bika in nato naredil dva kupa. Na enem je bilo meso pokrito z kožo, na drugem pa kosti z mastjo. Zeus si je kot dar izbral drugega. To je Zeus storil namenoma, kar pa Prometej seveda ni vedel. Za kazen, se je Zeus odločil, da ljudem odvzame ogenj. To je bila zelo smotrna poteza, saj ljudje brez ognja mesa ne morejo speči. Prometej je želel priskočiti na pomoč in tako se odloči, da bo splezal na goro Olimp in tam ukrade ogenj, saj je vedel, da je ogenj zagotovo tam. Namera se mu posreči in ogenj prinese ljudem. Med ljudmi je zopet zasijalo zadovoljstvo. Zeus pa se je odločil, da je bila to absolutno kaplja čez rob. Bogu ogenj ukaže, da naredi zelo lepo mladenko, ki bo očarala vsakogar. Deklica dobi

ime Pandora in podaril ji je zlato skrinjico. Hermes-bog ognja jo odpelje k bratu Prometeja Epitemeju. Ta kljub bratovemu naročilu naj ne sprejema ničesar od neznanca sprejme darilo, saj ga Pandora tako očara. Pandori reče naj odpre skrinjico in v tistem trenutku, ko se odpre, pobegnejo na plano vse bolezni in še marsikaj hujšega. Le upanje, ki bi ga vsi nujno nato ob vseh teh smrtih in boleznih potrebovali ostane v skrinjici. Tako Zeusu uspe maščevanje Prometeju in nato Zeus Prometeja pribije na skali pri Kavkazu. Prometej niti ne prosi za nikakršno milost, kar je Zeusu nerazumljivo. Vsako jutro nato tja pošlje orla, ki Prometeju iztrga jetra ven iz telesa, vendar mu vsako noč jetra na novo zrastejo. Ob tem sicer prestaja hude bolečine, vendar za milost vseeno ne prosi. Po nekaj stoletjih pa Prometeja reši Heraklej, ki ustrelji tega orla in osvobodi Prometeja. Edino stvar, ki jo ima Prometej za spomin na to je prstan, s kamnom iz te skale. Zato ljudje tudi dandanes nosimo prstane s kamni. Prometej se mi je zdel izjemno bister in je bil vsem na razpolago, vendar ker je vedel preveč je šel Zeusu na živce in ga je zato kaznoval.

TANTAL

Tantal je bil najbogatejši izmed vseh kraljev, ki so obstojali. Tudi z bogovi se je družil toliko, da mu je to že malo stopilo v glavo in si je začel malo domišljati. Tatu je naročil naj ukrade kipec v templju in tat je to izpolnil. Svečenik ga je opozarjal naj vrne kipec, vendar mu je Tantal vztrajno zatrjeval, da on kipca nima. Njegova predrznost je naraščala in nato je z enim dogodkom po mojem mnenju preseгла vse meje. Ubil je namreč svojega lastnega sina in njegovo meso ponudil bogovom. Demetra je ugriznila v košček mesa, vsi ostali bogovi pa so ogorčeni skočili od mize. Tantal je spoznal, da so bogovi res vsevedni in jih je prosil za odpuščanje, vendar pa ni naletel na milost in tako žalostno končal v Tartarju. Tam je venomer žejen in vsakokrat, ko hoče zajeti vodo, se ta spremeni v pesek. Njegovega sina pa so bogovi nato obudili. Tantal se mi je zdel predvsem zelo predrzen in krut seveda, če je ubil svojega lastnega sina. Menim, da ga je doletela pravična kazen.

MIDAS

Midas se je imel za izjemno pametnega in pretkanega človeka. Domišljal si je, da ga nihče ne more pretentati in da vse kar misli on je pravilno. Nihče mu ni niti poskušal kadarkoli oporekati. Bil pa je tudi velik častilec boga Dioniza. Služabniki so mu enkrat pripeljali na prag nekega pijanca. Midas je

v njem takoj prepoznal Dionizovega tovariša Silena. Tako je Silena gostil 10 dni in noči. Mize so bile polne vseh dobrot in pijače. Silenu ni manjkalo čisto nič. Enajsti dan pa je kralj Silenu daroval osla, saj je dobro vedel, da ga ima Silen najraje. Tako so Silena pospremili s konji ali peš. Srečali pa so ravno Dioniza, ki je ravno iskal Silena. Dioniz je v zahvalo kralju ponudil naj si izbere, kar si hoče. Kralj si je zaželel, da se vse česar se dotakne spremeni v zlato. In res se je vse česar se je dotaknil, spremenilo v zlato. Kmalu pa je ugotovil, da je bila to slaba zamisel. Tako ni mogel niti ničesar pojesti ali popiti. Od lakote in žeje bi umrl. Že tu se je pokazalo kako pohlepen je. Nato ga je Apolon kaznoval, ker je rekel, da neki Pan s piščalko poje lepše od njega. Za kazen je Apolon naredil Midasu oslovska ušesa. To so kasneje zaradi grma izvedeli vsi. Moje mnenje je, da si je Midas preveč domišljjal. Mislil je tudi, da je nezmotljiv in zato je bilo prav, da ga je nekdo kaznoval. Tako se je končno spustil na realna tla.

NIOBA

Nioba je bila tantalova hčerka. Tudi ona je bila ena izmed tistih, ki so si preveč domišljali. Imela je 7 sinov in 7 hčera. Bila je jezna na ženske, ker so darovale boginji Leti in ne njej, čeprav ona ni bila boginja. Bogovi pa so se venomer za vsako stvar tudi maščevali. Rekla je tudi, da ona ima 7 sinov in 7 hčera. Zaradi tega se je počutila večvredno. A pozabila je, da je kljub vsemu vseeno le navadna smrtnica. Apolon in Artemida sta se tako odločila, da vsak pobijeta 7 sinov oziroma hčera. To sta tudi naredila. Nioba se je tako žalostna in obupana spremenila v kamen, vihar pa jo je odnesel v njeno domovino.

TEZEJ

Tezej je bil izjemno pogumen mož. Bil je sin Atenskega kralja Egeja. Vzgojila ga je mama, saj je bil oče v Atenah. Tako se je hitro navadil vsega hudega. Bil je tudi velikosrčen, saj se je v labirintu žrtvoval za vse ostale in

tvegal svoje življenje, da bi rešil druge. Ni bilo stvari na tem svetu, ki bi se je on bal. Tudi hrabrost je bila ena izmed prvin, ki ga je odlikovala in zaradi hrabrosti, ga je mnogokrat spremljala tudi sreča. Saj poznamo ta pregovor, da sreča spremlja hrabre. Le konec je žalosten, saj izgubi očeta po neumnosti, ker je pozabil izobesiti jadro in oče se vrže v morje, ker misli, da je sin umrl. Po očetovi smrti je zavladal in ga več kot dostojno zamenjal. Bil je eden izmed redkih, ki je kot kralj uporabil tudi pamet. Zelo pomembno pa je bilo dejstvo, da je postavil temelje svobodi in pravici.

SIZIF

Bil je eden redkih, ki se ni bal bogov. Tudi smrti se ni bal. Resda se to sliši pogumno, vendar mislim, da je bolje, če imaš neko spoštovanje do nekaterih stvari. Tako se znaš potem tudi lepše vesti. On pa ni spoštoval ničesar. Nekega dne ga je obiskala smrt, ki jo je zvezal in pretental. Bilo pa je to samo začasno. V podzavesti je on dobro vedel, da se smrti ne bo mogel izogniti. Hotel je pretentati tudi bogove. Seveda mu ni uspelo in Zeus se mu je maščeval. Dobro se je vedno vračalo z dobrim in slabo z slabim. In prav slednje je na koncu pravično doletelo Sizifa. Bil je le še eden v vrsti ljudi, ki so precenili svoje zmožnosti.

ODISEJ

Bil je izjemno pameten in izkušen človek. Ničesar si ni domišljjal in bil je venomer z glavo pri stvari. Vse kar je naredil je prej skrbno premislil. Po njegovi zaslugi so Grki premagali Trojance. Tudi med svojimi ljudmi je bil

priljubljen. Bil je človek, ki si ga je vsak želel za svojega prijatelja. Enkrat je sicer hitro obupal in se hotel vreči v morje, a si je nato premislil. Izmed vseh junakov je bil eden izmed najbolj pametnih in v vojnah pretkanih ljudi. V ključnih trenutkih je venomer ohranil trezno glavo in zato je imel tudi veliko spoštovanje med vsemi ljudmi. Dobro je bilo ljudem, ker so imeli človeka na katerega so se lahko zanesli, ko je bilo to najbolj potrebno.

TEME, IDEJE, MOTIVI

Vesoljni Potop

Motivi so bili, da so ljudje postali preveč pohlepni in da se je med njimi razširila pokvarjenost. Zato so hoteli sedaj to spremeniti. Tema govori o tem, da je bil sedaj že skrajni čas, da se to ustavi. Zeus je to ugotovil in tako kaznoval ljudi, zaradi vsega hudega, kar so storili. Kazen je bila kruta. Za take hudodelstvo mislim, da kazen mora biti primerna in je tudi bila. Ideja je, da so moramo ljudje živeti v sožitju in si med seboj pomagati. Če je vsak zase in misli le kaj je najboljše za njega, potem to že ne pomeni nič dobrega. Tu smo zato, da si pomagamo in ne zato, da drug drugemu škodimo.

Faeton

Motiv je bilo prikazati, da se bahati ni preveč dobro in da se moramo zavedati svojih zmožnosti. Tema govori o tem, da si mladi neizkušeni Faeton želi dokazati, da je nekaj več, ker je njegov oče bog. Oče ga sprejme in mu z ne največjim odobravanjem ustreže. Sin se ustraši naloge in tako se zgodi najhujše. Ideja je, da nikoli ne smemo preceniti svojih zmožnosti in moramo vnaprej premisliti, kaj se lahko zgodi. Treba je najprej začeti z malim in se potem uriti za večje. Tudi izkušnje oziroma neizkušnost včasih igrajo zelo pomembno vlogo in tako je bilo tokrat. V veliki želji včasih hočemo preveč.

Tantal

Motiv je bil dokazati, da bogovi niso vredni več od ljudi. Hotel je tudi dokazati, da se on lahko kosa z njimi. Tema govori o tem, kako se je Tantal hotel posmehovati bogovom in bil zato kruto kaznovan. Mislil je, da če večerja z bogovi jim je enakovreden. Temu pa še zdaleč ni bilo tako. Ideja je, da se ne smemo ničesar domišljati in se moramo dobro zavedati svojih vrlin in tudi tistih stvari, na katere nismo ponosni. Tudi posmehovanje in norčevanje so ene izmed tistih stvari na katere ne moreš biti ponosen.